

Hans Tausens prædiken påskedag

Taler

Hans Tausen
Biskop og luthersk reformator

Omstændigheder

Dette er en forkortet udgave af Tausens originale prædiken, der er oversat til et mere moderne, nutidigt dansk.

Prædikentekst

Markusevangeliet kapitel 16, vers 1-8

Evangelium skriver S. Marcus Evangelista Capit. XVI.

Af denne Text have vi en vis og stærk Gund paa den høje Artikel udi vor hellige, kristelige Tro om Jesu Christi vor Herres Opstandelse fra de døde. Og uden Tvivl maa dette være en mærkelig og drabelig Artikel om Jesu Christi Opstandelse, efterdi her gøres saa saare meget om, at han kan blive udprædiked og vorde vitterlig for Guds Folk. Og visselig strider her Guds Godhed med menneskelig Vantro og Haardnakkethed. Ihvor Skriften lød derom tilforn udi Figurer og udtrykte Ord, Christus ogsaa tilforn havde saadant forkyndet, at han skulde opstaa af døde - nu det er sket, tro de dog ikke, endsiden hans hellige Engle havde det mangfoldelig forkyndet, Kvinderne havde det undervist, somme af dennem havde selv set visse Tegn dertil, der de havde fornummet Legemet at være borte og Jordeklæderne være igen. Dernæst han lod sig selv til Syne for dennem ofte og mangelunde, som Lucas siger Acta 1, og Evangelisterne klarlig have optegnet, at han lod sig se af dennem en levendes Mand, han talte med dennem, han viste dennem Hul i Hænder og i Side, ja, han lod dennem selv føle og træve sig, aad med dennem og gjorde alt det, han gøre kunde. Enddog stode de haardelig til at undervise og at lade sig sige, at det saa skulde i Sandhed være, at han sandelig skulde være af døde opstanden. Saa at vi jo maa se, hvad i Naturen er, hvor døv og dum hun er til saadanne høje Troens Artikler. Og hvad hun udi sig selv ikke nok er, da skynder Djævelen hende fast til og forhindrer hende saadan en Saligheds Artikel for, helst fordi han ved vel, at al vor Salighed staar derpaa.

Ja, ligesom Gud er sket Fyldest for vore Synder med Christi Død og Blodstyrtning, saa ere vi og ved hans Opstandelses Kraft blevne retfærdige og salige, som Paulus siger Rom. 4. Thi han var det Guds Lam, som tog vore Synder paa sig, og den sande David, som ej aleneste fægtede med den gamle Goliat, vor Fjende Djævelen, men ogsaa overvandt hannem, der vi aldrig havde blevet ret trygge og fuldvise paa, dersom han ikke havde faaet til Livs igen efter Døden og vel forvundet sin Nød, kommet uskadt af Striden og ladet Fjenden ligge og spy sit Hjerteblood. Thi saa længe som to brydes eller fægte, da er Sejrvindingen endnu tvivlagtig, hos hvilken hun skal ville være, men naar den ene kommer frem, staar paa Fødderne og er uskadt, og den anden ligger med sit Banesaar, da er man vis paa Sagen. Saa truede Gud Døden i fordum Tid ved Profeten, at han vilde vorde hans Død. Petrus den hellige Apostel kalder det og en Pagt, vi have med Gud til en god Samvittighed, at Christus er af døde opstanden, fordi den giver os en fast uryggelig Vished paa vor Salighed ved den Helligaand, hvilken er en Guds Gave os af Gud given, den, og Christus haver forhvervet efter sin forklarede Opstandelse fra de døde. Hvilken Helligaand os skal udi Christo gøre rene og hellige for Gud og daglig forny os til Syndsens Afdrag og større Retfærdigheds Fuldkommenhed.

For hvis Skyld de hellige Apostle regnede det for det synderlige apostoliske Embede, det, Christi Apostle og sande evangeliske Prædikere tilhører, at prædike og bære Vidnesbyrd om Christi Opstandelse, som S. Peder sagde til de andre Acta 1, der de udvalgte S. Mathes i Judæ Sted. Det er og det samme, der han synderlig saa højlig lover Gud og lærer os alle Kristne at love Gud for udi sin Epistel, der hans Ord saa lyde: Lovet være Gud og vor Herres Jesu Christi Fader, hvilken os haver efter sin store Barmhjertighed igenfød til et levendes Haab formedelst Jesu Christi Opstandelse fra de døde etc. Se, alt er det gjort paa hans Opstandelse; enddog vor Salighed begyndte at udrettes udi hans Undfangelse og Fødsel, Gerninger, Prædiken, Fægt og Modgang, hans Levned og Død, hun blev dog fuldelig fuldkommen i hans herlige og vældige Opstandelse. Ja, da blev Døden druknet og underkvoldt udi saadan en Christi majestatelige Sejrvinding, saa at alle Kristne maa nu frit trodse mod Døden og sige med den hellige Profet Osea: Ubi nunc mors aculeus tuus? Død, hvor er nu din Brod? Helvede, hvor er nu din Sejr? Gud være lovet og takket, som os haver allerede givet den Sejr ved Jesum Christum vor Herre og vil den endelig fuldkomme udi vor yderste Opstandelse til vore forkrænkelige Legemers Forklarelse, naar han vil forklare os og gøre os ligedannede med hannem.

Her forinden skulde vi lægge Vind paa at øve os udi Ordet, saa at vi ved Troen maa naa denne rette Frugt af Christi Opstandelse, som er en vis og fast Tryghed udi Troen paa alle vore Synders Forladelse og en god Samvittighed for Gud, ligesom de forfærdede og sorgfulde Kvinder bleve dermed trøstede, ogsaa den bedrøvede Peder med de andre sorgfulde og syndige Apostle finge deraf Mod og Hjertens Trøst, at de fornemme i Sandhed, at Herren var af døde opstanden og kaldte dennem (ihvor syndige de vare) sine Brødre. Som han vilde sige den Sejrvinding at være deres egen og skulde nu høre dennem til, som og i Sandhed saa er: hans Sejr er bleven baade deres og vor, saa at han ved sin Død og Liv er vor Forløsning og Frelse med en evig Retfærdighed for Gud, hvilket er og saa værdig en Prædiken, at Gud vilde jo lade hende først af de hellige, himmelske Engle udprædike, dernæst ved hellige Kvindfolk, siden ved Christum Jesum selv, men paa det sidste af Apostle og Disciple for alle over den ganske Verden til Salighed alle dennem, som tro vilde paa Evangelium.

Og af denne første Christi Opstandelses Frugt skal udflyde den anden udi os, at vi udi os skulde dræbe og døde det gamle Menneske med sin syndelig Tilhæng, Lyst og Begæring, saa at vi med hannem do paa det gamle syndige Creaturs Vegne og opstaa med hannem til et nyt Liv efter S. Pouels Lærdom Rom. 6, der han saa siger, at saa mange som vi ere døbte paa Christum Jesum, vi ere døbte paa hans Død, saa ere vi og med hannem begravne ved Daaben ind i Døden, paa det at ligesom Christus er formedelst Faderens Herlighed opvakt af døde, vi ogsaa skulde vandre udi et nyt Liv, der som vi og blive hannem saa ligedannede og med hannem indplantede udi Døden, da skulde vi og vorde hannem lige udi Opstandelsen.

Kilde

Danske prædikener gennem tiderne, Det Danske Forlag, Kbh. 1954.

Kildetype

Dokumentation i bogværk

Tags

Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1500-tallet, Påskedag, Reformationen

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hans-tausens-praediken-paskedag>